

Önképzőköri foglalkozás

2018. február 16. péntek, 15.00-16.30

Németh László Városi Könyvtár, Hódmezővásárhely

Még két hét, és Barcelonában leszünk... De ott voltunk ma is, Szalma Jutkánkat, Ancikát, Szabinát hallgatva. S a foglalkozás végén még tárlatvezetést is kaptunk, más témában.

Jutka két építészeti műremeket is kidolgozott számunkra. Előbb a Szent Eulália nevét s hírét viselő barcelonai katedrálisról beszélt érdekfeszítően és részletgazdagon, gyönyörű képekkel, melyek közül talán a boltívek találkozásánál kialakított zárókövek motívumsűrítő festőisége volt a legmegkapóbb. Kő és kő, gótika és barokk mindenütt (a Kör vezetőjének két legkedvesebb stílusa...). A biztonság kedvéért jó megjegyezni a sok szent közt (Tekla, Lluçia, Cecilia, Helen és társaik), hogy a jogászok védőszentje pedig Szent Ivo, ennél többet őrála most nem sikerül írni.

Kő, irdatlan sziklák, „Fűrészhegy” – Montserrat bazilikával, kolostorral, zarándokszállásokkal, kápolnákkal s *La Morneta*val, a Fekete Madonnával odabent, a templom félhomályában. Loyolai Szent Ignác itt dönti el, hogy elhagyja a világi életet,

mi, késő utódok abban bizakodunk, hogy hitvány földi életünket nem kell örökre elhagynunk ama semmiben *lebegő libegő* használata révén! 80 bencés szerzetes él itt, s van egy kimondhatatlan gazdagságú könyvtár is, ahová azonban még így, 60 felett sem léphetünk be, nők lévén; sebj, ma Jutka révén láttuk eme „bábeli könyvtárat”. És Napóleon pusztított itt is inváziója alatt – miért is itt (is), holott e helyet 1025-ben alapították, s bájos hangú Fiúkórusa a kolostornak már akkor is működhetett!

Jó lesz mindezt élőben látni, felvértézve némi előzetes tudással,

csak ama libegő... csak amaz emeletes ágy...

Végül Ancikánktól egy pompás áttekintés Picassóról: érdekfeszítő volt az a keresztmetszet, melyet az előadás erről a magát egy századon át sem ismétlő zseniről adott.

A foglalkozás után Ormos Zsuzsi vendégeként még egy félórás tárlatvezetést is kaptunk: Markos Anna, kiváló fotóművész, a Móra Múzeum Dömötör Mihály utáni műtárgyfotósa kalauzolt bennünket sötét tónusú, megkapó képei közt: tán az egyik zsidótemető-kép? tán a sötétben csillogó országút kövei? tán a babák és kőangyalok? Igen, ha beszélnek a képekről, minden izgalmasabbá, érthetőbbé válik!

De kifeledtük Szabina rövid felolvasását: Dan Brown új könyvéből (*Eredet*) a Barcelona-rész s a *Sagrada Família* („a befejezetlen álom”) került felolvasásra. Megtutdunk, hogy a szerző ismeri az Art.Pagonyt, mivel világ-népszerűségű munkáiban *csak*is olyan helyszíneket választ, ahová éppen mi készülünk...